

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Hr. Peder Sass som ordfører.

Peder Sass (S):

Med disse beslutningsforslag ønsker Socialdemokraterne først og fremmest at få sat teaterpolitikken på vores dagsorden, og man kan sige, at det så er lykkedes i og med, at vores kulturminister jo i går løftede sløret for, at man fra regeringens side nu vil tage handsken op og prøve at skabe et nyt teaterlovstøttegrundlag.

Dansk kulturpolitik er blevet verdenskendt de seneste år inden for filmbranchen takket være en markant økonomisk satsning op igennem 1990'erne. Vi har i dag instruktører, skuespillere m.v., som er i toppen af verdensklassen.

På trods af neddæmpning af den offentlige støtte i de senere år er det ligeledes lykkedes nogle teaterproduktioner at opnå internationale succeser og anerkendelser.

Teatermiljøerne er i nyere tid blevet kraftigt udfordret af massemediernes og hele den kommercielle underholdningsindustri, som skærper konkurrencen om publikum.

Siden den sidste store revision af teaterloven i starten af 1990'erne har den teaterpolitiske diskussion handlet om mursten og belægningsprocenter. Teaterets eksistensberettigelse er især kommet til at handle om, i hvor høj grad de enkelte teatre er i stand til at tiltrække publikum til deres forestillinger. Man er begyndt at anskue teatrene som værende små uafhængige virksomheder, der skal løbe rundt og helst give overskud. Konkurrencen om publikum opsplitter teaterlandskabet. Det bliver en barriere for den alsidighed, der er nødvendig for, at teatrene kan udvikle sig, og publikum kan få et bedre udbud at vælge imellem.

Kl. 14.50

Derfor er der behov for en helhedsorienteret og nytænkende teaterpolitik, en teaterlov, der afspejler og tager højde for den udvikling, der sker i samfundet, i kunsten og i befolkningen. Der skal både sikres udvikling af det danske teater og bevarelse af kulturarv.

Det er vanskeligt for ikke at sige umuligt at skabe et teater i dagens Danmark, der alene kan klare sig på markedsvilkårene. Det er nødvendigt med offentlige tilskud for at sikre et godt teater. Derfor må vi igennem teaterloven medvirke til, at der kan leveres teater med en kunstnerisk profil, stort udbud og alsidighed. Hvis dansk teater skal kunne leve op til teaterlovens

krav om kvalitet, kunstnerisk profil, alsidighed og samtidig kunne klare sig i konkurrencen, er det nødvendigt, at man tilføjer øgede bevillinger til teaterverdenen, ligesom det er sket inden for filmbranchen.

Det er nu 30 år siden, at den landsdækkende abonnementsordning blev oprettet. Det er en succeshistorie, som har været medvirkende til at sikre en bredere adgang for hele befolkningen til at komme i teater. Her vil jeg godt fremhæve, at Danmarks Teaterforeninger har gjort et fremragende arbejde for at formidle teater, men som formanden, Ole Honoré, sagde forleden til Jyllands-Posten:

»Da det kommercielle teater er vokset, og der bejles til publikum som aldrig før med shows, musikdramatik og koncerter, er det blevet sværere for teaterforeningerne at forblive synlige i det store kulturlandskab. Det vil kræve flere penge til formidling og en mere fleksibel teaterabonnementsordning.«

Nu er tiden altså kommet til at se på, hvordan vi kan gøre ordningen bedre og mere tidssvarende. Helt markant ønsker vi her at fremhæve, at hvis børn og unge skal være fremtidens teatergængere i større målestok, så skal der gøres en særlig indsats over for alle børn og unge, for at de får mulighed for at opleve teateret. Det skal bl.a. ske gennem et tættere samarbejde mellem uddannelsesinstitutionerne og skoleverdenen og teaterverdenen.

Socialdemokratiet ønsker at lægge statstilskuddets administration og formidling af teaterabonnementsordningen ud til amterne/regionerne. Der bør samtidig ske en modernisering af abonnementsordningen, der skal tages initiativ til at øge tilgængeligheden. Vi foreslår, at der i alle amter nedsættes et teaterudvalg, der kan have ansvaret for at formulere og udforme de overordnede retningslinjer for en ny abonnementsordning.

Samtidig skal udvalget have kompetence til at iværksætte nye initiativer, der kan spille sammen med egnens øvrige kulturliv. En opgave, der stiller krav om bedre koordinering af turneer, fælles markedsføring, og at der vises kvalitativt og alsidigt teater.

Selv om der herhjemme sælges 2,3 millioner teaterbilletter om året, så viser en undersøgelse, som Kulturministeriet har lavet via Gallup i 1997, at det er personer med længerevarende uddannelse, der går hyppigst i teateret, og det er storbyerne, der trækker det største publikum. Socialdemokraterne ønsker at styrke teater-til-